

Thérèse van Lisieux

In het klooster had alles een tijd. Er was een tijd om te bidden, een tijd om te eten, een tijd om te werken en een tijd om te rusten. Thérèse gehoorzaamde aan het vaste ritme. Ze nam er ook de tijd om gedichten en liedjes te schrijven en om toneel te spelen. En ze zei vaak luidop: "Het is nu voor altijd, voor altijd dat ik hier ben."

In het klooster werd Thérèse echt gelukkig en hield ze veel van mensen.

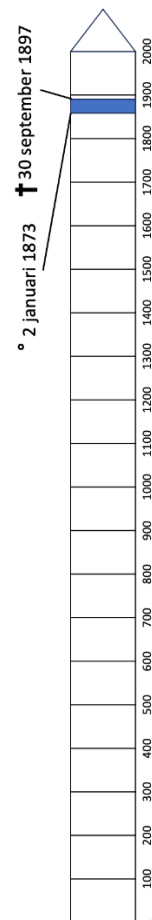
Ze wilde ook van God houden. Ze wilde een weg vinden om heilig te worden, recht naar God.

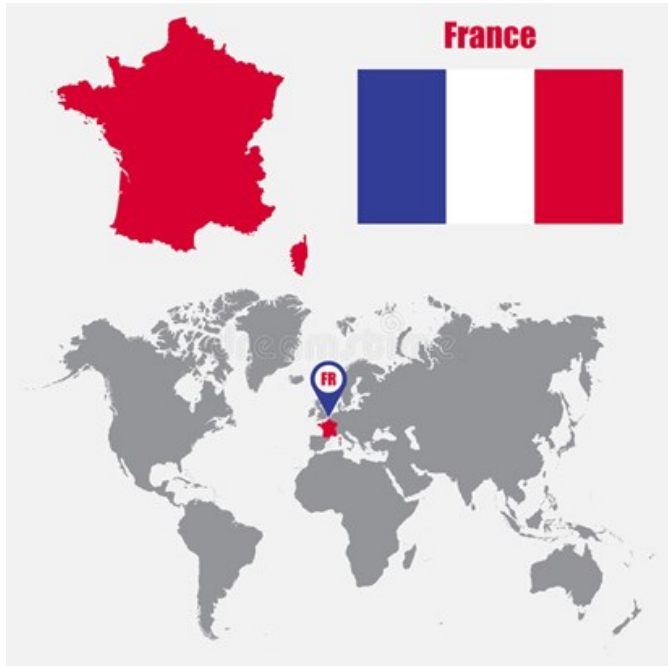
Ze wilde het zo graag op haar eentje doen maar dat lukte niet.

God zou haar helpen en haar in zijn armen nemen. Want God houdt van ons.

Dit is het hart, de kern van ons geloof.

DE HEILIGE THÉRÈSE VAN LISIEUX
HERINNERD OP 1 OKTOBER

Het verhaal van Thérèse

Thérèse werd geboren in Frankrijk, op 2 januari, helemaal aan het begin van het jaar 1873.

Ze was de jongste van een groot gezin.

God was dicht bij hen en zij waren dicht bij God.

De papa van Thérèse was horlogemaker.

Haar mama stierf toen Thérèse nog klein was.

De tijd bleef stilstaan.

Haar papa zorgde goed voor zijn gezin. Haar vier oudere

zussen waren als een mama voor de kleine Thérèse.

Het gezin verhuisde naar de stad Lisieux, waar Thérèse opgroeide.

Op een dag, toen Thérèse bijna 10 jaar oud was, werd ze erg ziek. Haar zussen kwamen bij haar zitten. Ze baden samen tot moeder Maria.

Plots werd Thérèse beter, ze bloeide open als een bloem. Thérèse zei dat ze Maria zag glimlachen naar haar.

Het leven in het klooster liep niet altijd over rozen. Soms vroeg Thérèse zich af of het allemaal wel zin had en of bidden geen tijdverspilling was. Maar uiteindelijk kwam ze steeds dichterbij God, die liefde is. Ze schreef haar verhaal en haar gedachten neer in zes schriften.

Toen Thérèse 24 jaar oud was, werd ze opnieuw erg ziek. Ze bleef goedgezind ook al ging het niet goed met haar. Ze beseftte dat haar tijd op aarde kort zou zijn. Haar laatste woorden richtte ze tot God. Ze zei: "Ik hou zoveel van God, ik wil bij God zijn."

Ze beloofde om het vanuit de hemel rozen te laten regenen en zo goed te blijven zorgen voor mensen op aarde. Voor altijd.

De kerk noemt vier vrouwen kerklerares. Thérèse van Lisieux is er één van, naast Catharina van Siena, Teresa van Avila en Hildegard von Bingen.

We herinneren ons Thérèse omdat ze gewoon én heilig tegelijk was.

Haar vader noemde haar 'mijn bloempje'. Ze werd als jongste van het gezin zelfs een beetje verwend.

Op een kerstavond was Thérèse niet tevreden met haar kerstcadeautje. Haar papa was verdrietig door deze reactie.

Thérèse beseftte dat ze flinker moest zijn.

Ze had dus ook een koppige kant, en soms zette ze haar stekels op.

Haar oudere zussen trokken één voor één naar het klooster. Toen Thérèse 14 jaar was, wilde ze zelf ook naar het klooster gaan, zoals haar zussen.

Ze vond het tijd om in te treden in het klooster van de Karmel. Ze bleef aandringen maar het mocht niet want ze was te jong.

Thérèse trok met haar vader naar Rome. In Rome woont de paus. Enkel de paus kon toestemming geven. Eigenlijk mocht ze zelf de paus niet aanspreken, maar koppig als ze was, deed ze het toch.

De paus antwoordde dat ze mocht intreden als God dicht bij haar mocht komen en zij dicht bij God kwam.